

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Sibiu, 11 Martiu, 1888.

Cu prima zi a lunii Aprilie va intra în valoare o dispozițiune a ministrului de justiție, privitoare la documentele, pe a căror basă se poate efeptui Intabularea, și încât scim noi aceasta dispozițiune abia se poate aduce în consonanță cu legea naționalităților din anul 1868, ci ea taie afund în dreptul fie cărei naționalități de a se putea folosi de limba sa.

Aceasta dispozițiune ministerială basată pe art. de lege XXIX din anul 1886 § 70, cere ca fie-care contract ori obligațiune compusă în altă limbă decât a statului să fie accludată în traducere autentică și în limba maghiară, pentru-că la din contră nu se va lua în considerare la intabulare.

Tot aceasta dispozițiune concede, ca în rugarea pentru intabulare să se recuire oficiul cărților funduare pentru de a traduce el actul, se înțelege pentru plată.

Măsura aceasta seamănă foarte mult cu o nouă persecutare a limbei române și prin ea a tuturor amplotiaților comunali, cari până acum au lucrat cu valoare de drept astfel de documente, dar în viitoriu au să le lase să le lucre alții, ca să nu împovoreze pe oameni cu dări nouă, că și așa au destul pe capul lor.

Vorba e numai, că noi nu putem aproba procederea dlui ministru în punctul acesta și nu o putem aproba pentru că noi scim, că amplotiații dela cărțile funduare sunt plătiți din pungile tuturor contribuenților de dare și nu numai din pungile maghiarilor și apoi în urma urmelor nu poporul este pentru amplotiați, ci amplotiații sunt pentru popor, ca să-i scie limba și să o priceapă cel puțin în aceea măsură, ca să nu se împedece cursul regulat al funcționării cu păgubirea celor mai vitale interese ale publicului, ce caută dreptate.

Fiind-că însă ordinățiunea ministerială se provoacă la lege, — românii ca oameni, cari se supun lezei o vor și respecta, dar cu o cale nu se vor putea nici decât bucura de o așa măsură luată ca din bun senin și fără de nici un rezultat practic, decât acela de a i încărea cu o nouă dare pentru traducerea documentelor, un lucru acesta, care nu are pârache în statele civilizate ale Europei, afară doar de Rusia și apoi credem, că liberalismul maghiar nu va deveni așa de reacționar încât să imiteze pe muscali în ce e rău și despotic.

Ne doare, că așa curând au uitat frații maghiari păteuile de pe timpul urgisitului absolutism, care ear voia să facă și din petri nemți și nu ne

vine de loc bine, când trebuie să le o spunem, că cu măsuri de aceste înstrăinează pe toate popoarele dela ei, fără care înstrăinare noi credem, că ar putea fi foarte bine de toți, mai cu seamă în aceste timpuri destul de grele pentru toți. În chipul acesta putem să ajungem acolo, ca însuși românii sau sasii ori sârbii să persecute pe amplotiații lor sătesci, că nu sciu limba maghiară și pentru viitoriu chiar să nu mai aleagă funcționari comunali, cari nu posed limba statului pe deplin, toate aceste pot să le ajungă, dar departe de a sta câștigul acesta în vr'un raport cu perderile, ce le vor îndura în altă parte, și de aceea noi cu durere luăm act de acest nou atentat la limba noastră, care justifica se poate din punct de vedere al șovinismului maghiar, dar nu se poate justifica din punct de vedere de drept, până e lumea.

Dedați cu de aceste înregistrăm acest act, ca o nouă probă despre iubirea, ce o au cei de sus față de poporul român și de alte popoare nemaghiare și precum vedem, că se desvoaltă lucrurile, vom avea de a mai creșta încă multe la răvaș, ca să se dovedească până la estrem răbdarea noastră.

Numai cât să nu se peardă din vedere, că prin dispozițiuni de soiul acesta amplotiații, cari ar trebui să fie iubiți de popor, vor perde și mai mult în autoritatea lor față de publicul nemagiar și am dis totdeauna, că rău se lucră, când se întind coardele, până unde mai că încep a plesni.

De când s'au introdus cărțile funduare, s'au intabulat și destabilat proprietăți cu valori de milioane și nu s'a escat confuziuni din cauza limbei, în cari s'au scris documentele, fără poate din alte cauze, pe cari nu le enumerăm aici. Deci dar putea fi bine cum a fost până aci, fără să se mai impună nemaghiarilor o contribuție în dragul limbei pe care nu o sciu și cu forța nu o vor învăța. Aceasta e părerea noastră, și viitorul va dovedi dacă am avut drept, ori nu!

Revista politică.

La ordinea zilei sunt conferințele ministeriale ce se țin în capitala monarhiei noastre. Atitudinea noului ministru comun de războiu încă nu s'a dat la iveală, în curând însă lumea va cunoaște intențiunile lui. De present petrece în Viena ministrul președinte Tisza și cu ministrul honveșimei Fejérvári, căci ministerul comun de războiu a făcut cunoscut ambelor regime preliminarile creditelor militare estreaordinare, ce se recer în împrejurările actuali și cari vor fi votate din partea delegațiunilor. Preliminarele conțin afară de sumele statorite

în conferințele din Decembre și alte cerințe, ce nu se cup. ind în budgetul comun, dar cari sunt indispensabile în viitoriu.

După cum se anunță bugetul comun pentru anul următoriu va fi destinat numai pentru anumite cerințe, acoperirea creditelor estrea-ordinare se vor recere fără considerare la buget. Conchemarea delegațiunilor se va întâmpla, după nouele dispozițiuni, în cele două săptămâni din urmă ale lunii lui Mai.

Foile se ocupă încă tot cu schimbarea de tron, ce s'a făcut în Germania. Împăratul a adresat mesagiile, cari au produs o bună impresiune atât în lăuntru Germaniei cât și afară de hotarele ei. Ele sunt o nouă dovadă despre intențiunile pacifice ale împăratului și garantează în mod eficace menținerea păcii. Atât în mesagiul adresat dietei prusiene cât și în mesagiul către parlamentul imperial, împăratul și regele Fridric asigură, că nu cunoaște alta țintă a aspirațiunei sale decât fericirea și bunăstarea patriei.

Drepturile, ce le a primit d'odată cu dignitatea de împărat german, l hotărăsc a observa constituțiunea imperiului, în puterea căreia va respecta și va apăra cu cea mai curată conștientitate atât drepturile constituționale ale imperiului, cât și ale singuraticilor state federative. În comunitate cu principii aliați și cu orașele libere va ocroti dreptatea, libertatea și ordinea din patrie, și cultivând bunăstarea poporului, îi este cea mai sacră datorință a păstra onoarea patriei, nisuindu-se a manținé pacea în lăuntru și în afară.

Camerile au primit fără nici o desbatere mesagiile. Parlamentul german s'a incheat sesiunea. Înainte de incheere însă a mai avut o ședință impositantă, căreia i se atribue o însemnătate istorică. După ce principele Bismarck ceti mesagiul, vorbi despre condolențele tuturor popoarelor din incidentul morții împăratului. Chiar și vrășmașii de moarte Danemarca s'a arătat împăciuitoare. Amintirea glorioșului monarch nu se poate face fără numai trăind popoarele în pace, în amicitie și ajutorându-se reciproc. Simpatiile documentate în timpul din urmă pentru Germania sunt un scut cu mult mai puternic al păcii decât toate contractele de alianță.

În Franția ear se încep tulburări, cari se atribue atitudinii generalului Boulanger. Spiritele în parlament sunt de tot interbentate și în tot momentul se așteaptă la demonstrațiuni. Pe stradele capitalei ele se ivesc dilnic și nici chiar rămășițele bătrânului senator Carnot nu s'au putut transporta fără a se inscena însemnate demonstrațiuni. După cum afirmă „Figaro”, s'a întrunit un consiliu de cinc.

FOIȚA.

Predică la ziua de anul nou 1888, când s'a serbat centenarul bisericii greco-orientale din Brețcu (Bereczk.)*

Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Christos, când a mers în biserică din Nazaret, deschidând S. Scriptură a dat preste cap. 61 al prorocului Isaia unde a cetit: „Duchul Dlui preste mine, pentru care m'a uns, a vesti săracilor, m'a trimis a propovedui anul Dlui cel primit și ziua răsplătirei Ddeului nostru ... a da celor ce plâng Sionul, slavă în loc de cenușă, ... podoaba mării în locul măhnirei Duchului, ... vor zidi pustiile cele vecinice, ... cele ce mai nainte erau pustiite, vor ridica și vor înnoi cetățile cele pustii ... pentru aceasta pământul seu a doua oară vor moșteni și veselii vecinice preste capul lor.”

Acest cap l'am ales și eu în ziua de astăzi, pentru-că se potrivește cu însemnătatea zilei de astăzi; căci: Astăzi am să propoveduesc și eu anul Domnului cel primit și ziua răsplătirei Ddneului nostru. Și pentru ce ziua răsplătirei? Pentru că

astăzi sârbăm începutul anului 1888. Astăzi sârbăm pe cel dintru Sânti părintele nostru Vasilie cel mare archiepp. Cesariei-Capadochiei. Astăzi sârbăm al o sutălea an nou dela zidirea acestui S. lăcaș, în carele ne aflăm adunați acum Astăzi în cepem a doua sută de ani, în carea va intra această sf. biserică. Vedeți câte sârbări prăsnuim astăzi? pentru aceea ziua de astăzi o și putem numi ziua răsplătirei Ddneului nostru, căci mare e darul, de care ne învrednicim noi astăzi prin aceea, că vedem lucrul isprăvit de strămoșii nostri înainte de asta cu o sută de ani.

Dacă ne cugetăm noi la sfătuirile, ce premerg de regulă la astfel de întreprinderi, pare că vedem grigea cea mare ce o vor fi avut-o antecesorii nostri, că oare putea-vor isprăvi lucrul început? și a trebuit să domnească între ei o însuflețire sântă, o înțelegere frățească, pe carea astăzi noi nu o putem afla ușor între noi, pentru că ei au fost în stare a isprăvi în timp scurt ceea ce au plăsmuit în mințile lor, și apoi s'au și învrednicit de aceea prea mare mângăere sufletească de s'au putut aduce laudele lor celui Atotputernic în rodul ostenelelor lor, adecă în acest S. lăcaș, și astfel le a dat lor D-șeu acest Sion, pentru care plângea sufletele lor, și care le a fost și le va fi podoaba mării lor!

Nu va fi deci de prisos astăzi, când se împlinesc 100 de ani, a spune după cum am aflat din istorie,

din protocoalele bisericii și dela oameni bătrâni, cum s'a înființat și crescut aceasta comună politică și biserică? Cine ia dat privelegii? Cari au fost titorii? Ce spese s'au făcut cu biserică? Cari au fost preoții slujitori în această sută de ani? Câte familii s'au stins? Ce învățăm din cele trecute și ce trebuie să facem spre a putea încredința urmașilor nostri acest sânt lăcaș a le fi scut și folosință în a 2 sută de ani ce va urma?

Pe chartele cele mai vechi în ținutul Treiscaunelor se ved 2 puncte însemnate, unul unde e Sângiorgiul, altul unde e Brețcul, dară când și în ce an anume s'ar fi înființat Brețcul, nu se scie, însă rămășițele dărîmăturilor, ce sunt în câmpul din sus la „Cetate”, adecă cărămișile, ce se află acolo ne arată, că acele ruine sunt din timpurile romanilor și a fost o stațiune militară, căci s'a aflat pietri, în care se spune, că ar fi fost legiunea a 14. Din acestea deducem, căiar numirea ungurească de „Veneturné vár” încă arată, că locul acela a fost menit pentru „Veterani”, adecă pentru soldați bătrâni, dară ca toate numirile ce se susțin prin popor s'a schimonosit și aceasta numire. La venirea ungarilor, și după aceea, s'a numit mult timp „villa valachalis” și oppidus „Comopan.”

(Va urma.)

* Din lipsa de spațiu întârziată publicarea. Red.

generali, ale cărui hotăriri vor fi: pensionarea popularului general. Generalul însă pretinde dela regim, ca să-i arete actele, prin cari ar fi luat parte la mișcarea politică și pe cari regimul își bazează sentința de a fi dimis din armată. Deputații din stânga extremă s'au și ivit cu un manifest, prin care protestează contra manifestațiunilor de alegere, ce se fac în numele generalului Boulanger.

Situațiunea din Bulgaria earăși intră în stadiu serios. Telegramele sosite din Constantinopol anunță o nouă ingerință a ambasadorului rusesc la Poartă. Ambasadorul Nelidoff a sfătuit personal pe marele vizir, ca Poarta să provoace în curând pe principele să părăsească Bulgaria. În cercurile diplomatice s'au așteptat acești pași ai Rusiei. Nu se scie însă încă dacă și de astădată va merge mână în mână cu Rusia, Germania și Franca, Austro Ungaria, Engliera și Italia se vor opune de sigur acestei acțiuni.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Din părțile Aradului, în Martiu 1888. Onorate dle redactor! Interesul, cu care s'a tractat totdeauna chestiunile noastre bisericesti și de cultură în prețitul nostru jurnal „Telegraful Român“, me îndeamnă a Te ruga, dle redactor, să binevoiesci a-mi da ocaziune a scrie și eu în coloanele prețuitei foaie ce redigiați, într'un obiect bisericesc și de cultură, ce este la ordinea zilei aici în părțile noastre, și anume aici în Arad.

Ve este cunoscut, că în Arad la 9/21 Februarin a. e. s'a constituit după toate formele legali „Reuniunea femeilor române din Arad și provincie“, carea are de scop înființarea unei scoale gr. orientale române cu caracter confesional — pentru crescerea fetițelor române. Scopul acestei reuniuni arată evident, că avem afacere cu o scoală, ceea ce este lucru de cultură, ear caracterul fiitoarei scoale involvă în sine biserica ca corp moral: așa dară chestia acestei reuniuni, este totodată și o chestie bisericescă și de cultură.

S'au scris multe de toate în cauza aceasta prin jurnalistica noastră, dar toți câți au scris până acum din aceste părți despre reuniunea femeilor de aici, se vede, că au scris preocupăți, pentru că toate le-au atins, numai adevăratele isvoare și adevăratele cause ale rețelilor noastre au rămas rețacute și poate cu intențiune, ca să se mistifice adevărul; deci pentru ca să fie odată lumină, permiteți-mi a face următoarele clarificări:

Spre orientarea onoratului public mai nainte de toate trebuie să premitt, dle redactor, că până la ivirea jurnalului „Tribuna“ din Sibiu, românii din Arad și jur trăiau în cea mai bună înțelegere, afară de ambii domni Stănescu și Dessean, cari nu armonisau, dar aceasta nu conturba întru nimica buna înțelegere din publicul cel mare.

Deodată cu ivirea „Tribunei“ s'a ivit și frecările între inteligența noastră din Arad. Erau adecă și pe aici oameni de seama părintelui Mangra, cari încredându-se în legături de pretenie cu redactorul „Tribunei“ și vedând, că în „Tribuna“ le stă la dispozițiune un jurnal nou, prin care pot lovi pe ori și cine, sub masca anonimității, au intrat și densii în soldul „Tribunei.“

Se scie și pe aici, că „Tribuna“ sa înființat la stăruințele comerciantului Diamand Manole din Brașov, cu un scop de interes, adecă: de a face mai mult venit cumnatului seu Nicolae Cristea, asesor consistorial din Sibiu, astfelu cugătând a-l rehabilita pentru pierderea redacțiunii dela „Telegr. Rom.“ și cu un al doilea scop, de a-și răsbuna asupra Esce lenției Sale Dlui arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, precum se vede din multele atacuri la toată ocaziunea.

Nu sciu în ce măsură se vor fi ajuns cele două seopuri de sus; însă sciu una, ceea ce trebuie să o scie tot publicul nostru, că de când există „Tribuna“, s'au escat mari desbinări și neînțelegeri între frații de o limbă și de un neam mai în toate părțile și în toate causele, începând dela cele mai nevinovate institute, precum este și scoala de fete din Sibiu abia înființată, până la cea înființândă de aici.

Astfelu dară dl Manole — după mine — cu „Tribuna“ sa și cu institutul tipografic, făcū foarte rele servite biserice și națiunei, mai ales dacă se va considera, că acea „Tribună“ a lovit cele mai sfinte instituțiuni ale bisericei noastre, a lovit în cap bisericei noastre, a lovit în clerul nostru ortodocs, ba a lovit și în tipografia arhiepiscopescă, unicul isvor de ajutorire al sêrmanelor preotese vedūe din arhiepiscopescă, cu un cuvânt n'a rămas nimenea ne atacat nici chiar opere de ale marelui arhiepiscop și metropolit Andreiu baron de Șaguna.

Și e de mirare, că oameni ca archimandritul Popea, Cristea, Boiu și alții dintre cei ce se gerează de ai marelui Andreiu, nu vor se înțelegă acestea, și spriginesc o foaie, ce atacă pe păstori, ca să se împlinescă scriptura: „Bate-voiu păstoriul și se va risipi turma“, și de mirare este, că proto popii și preoșimea arhiepiscopescă nu face nimica în fața acestora. *) Însă și mai de mirare e, că biserica ortodocsă română din Transilvania e atât de tolerantă, încât încăldește la sinul seu o seamă de oameni cu funcțiune bisericescă, cari aparțin unei grupe de clicăși dușmani vedūți ai biserice, capi-

lor bisericesti și ai tuturor instituțiunilor noastre, numai și numai în scopul de a-și resbuna.

Aceste cu adevărat sunt rezultatele „Tribunei“, și pentru astfelu de rezultate n'au pofit ca Dumneșeu să răsplătească după merit dlui Manole, căci atunci ar trebui să-l ajungă multe și grele rele, ci din contră rugăm pe Dșeu să nu-i înscrie păcatul, căci poate și dēnsul a greșit, lăsându-se condus de farisei.

Odată înființată „Tribuna“, a trebuit să nisuească ca toate în lume, — a-și ajungē scopurile, ce urmăria, dar apoi pentru acestea îi trebuia oameni de clică, cari să-i facă servite la ajungerea scopurilor ei.

Așa s'a și întemplat, s'a aflat S'avici și toți c-ei de un calibru cu dēnsul.

Aflatu-s'au și în Arad nisce asemenea oameni, în frunte cu călugărul Mangra, avocatul Dr. Oncu și alții, cari ca și tribunistii din Sibiu, și-au scopurile lor. Ei se formară într'o clică, unul ca se lovească în Ilustritatea Sa părintele episcop al nostru, altul în avocatul Ioan P. Dessean, carele i se părea, că-i stă în cale, de nu-și poate sătura ambițiunea.

Acești prea cinstiți domni împreună cu clicășii lor pururea sunt în gură cu „morală“, pe toată lumea vreau să-o moralizeze, căci toți afară de ei sunt timbrați de oameni compromițați și nemernici.

Pentru ca onoratul public din depărtare să cunoască mai de aproape pe acești oameni cu morală în gură, sum silit a-i face cunoscuți în următoarele: precând a venit actualul nostru domn episcop în diecesă, Mangra era un simplu cleric absolut, fără nici o ocupațiune, deci Ilustritatea Sa i-a dat prima aplicare de profesor interinal la institut, mai ținându-l în 3 ani de zile și cu vipt gratuit la masă. Tot dela același episcop a primit și darul preoșiei, și tot prin influința Prea Sântiei Sale fu primit și în tagma monachală, tot prin stăruința Prea Sântiei Sale părintelui episcop actual a devenit dēnsul de profesor definitiv la institutul teologic din Arad, ca om, carele nu are pregătirile necesare, ce se receer în timpul modern de acum dela un profesor.

Și după toate acestea, care este mulțamita și purtarea lui Mangra față de arhierul seu? aceea de al cleveti la toate ocaziunile, aceea de a ataca prin „Tribuna“ sub nume anonim. Ba și de a-și arăta în publ c arongața, precum făcū, și la adunarea generală a reuniunii femeilor române din Arad, când la propunerea dlui vicariu episcopesc Beleş de a se invita și Ilustritatea Sa dl episcop la adunare printr'o deputațiune, în care fu numit și Mangra, acesta dechiară în mod arogant, că el nu merge după episcopul seu, dar apoi își și luă răplata dela publicul cel mare, care i-a strigat în ton iritat „afară Mangra“, „abzug Mangra.“

Ce numire merită un asemenea om nerecunoscătoru, și ce morală propagă un asemenea om, las să judece onoratul public din depărtare, căci publicul nostru de aici și-au spus verdictul, prin care l'a condamnat la atâta desprețuire de i-a strigat „abzug.“

Precum a pășit-o dl episcop al nostru cu călugărul seu Mangra, chiar asemenea a pășit-o și dl Dessean cu Dr. Oncu, și Dr. Oncu era un biet practicant de avocat cu pregătiri din Belgia, unde a studiat cu stipendiu gras din România, despre care adecă: cum l'a căpētat vom vorbi de altădată. Destul, că a venit la Arad să intre la un avocat, și intrând la dl Dessean a fost primit nu ca străin, ci ca și un membru din familie. A petrecut 4—5 ani în familie la masă, și în cancelaria dlui Dessean, unde și-a căștigat pregătirile practice pentru advocatură, și unde s'a făcut cunoscut și s'a popularizat înaintea amicilor și cunoscuților principalului seu, precum și a întregului public român din comitatul Aradului. Tot cu spriginul dlui Dessean a fost înscriș dl Oncu între candidații de avocat după ce tribunalul din motiv, că-i lipsia calificațiunea l'a fost respins, ear când avea să-și esopereze suplinirea calificațiunei din legile țerei și când a depus censura advocațională, earăși s'a împertășit de spriginul bunului seu principal, precum și a amicilor acestuia din Arad și Pesta.

Mai mult, când se căsători dl Oncu, luă de nanaș pe dl Dessean, și acesta în timp de earnă cu pericolul vieții și cu spese însemnate călători pe la Abrud și Roșia, unde se ținū ospēțul și mai altel de acestea, și să-mi creadă onoratul public astăzi Dessean nu are contrariu mai mare decât pe Oncu. Mai sunt și alți oameni în Arad, cari au făcut bine dlui Dr. Oncu, dar mulțamita este tot aceea ca și față de Dessean.

Poftim a vedē model de morală!

Pentru ca dl Oncu să-si poată mai cu succes răsbuna asupra dlui Dessean, s'a impretent cu dl Stănescu, vechiu antagonist al dlui Dessean, și odinioară și al dlui Oncu, cu acei Stănescu, despre carele Oncu și conșoiți în 1878 în „Gazeta Transilvaniei“ a scris următoarele:

În punctul acesta pentru orientarea publicului amintesc, că la anul 1878 înainte de alegerile dietali s'a ținut în Arad o conferință a românilor din comitatul Aradului sub presiunea dlui M. V. Stănescu și fiind notariu dl Oncu.

Obiectul acestei conferințe a fost: ficșarea atitudinei românilor din comitat în fața alegerilor de deputați, ce era să urmeze, în această conferință partidul român național precum se vede aceasta din Nr. 58 anul 1878 al „Gazetei Transilvaniei“ — se declară sub angagiamentul de solidaritate pentru pasivitate absolută în fața alegerilor de deputați pentru sesiunea dietală procsimă, obținându-se dela ori-ce candidare și participare la actul de alegere; acest conclud e subscris de dnii Stănescu și Oncu.

Ce să veđi însă: a doua di după această conferință în butul angagiamentului de solidaritate, dl Stănescu pleacă d'acasă și-și pune candidatura de deputat dietal în cercul Tincei; ear comitetul executiv al partidului național în fața acestui fapt necualificabil al dlui Stănescu, publică în Nr. 62 al „Gazetei Transilvaniei“ din 1878, următoarea dechiarățiune, pe carea din acel Nr. o reproduc aci din cuvânt în cuvânt; ia sună:

Donniei Sale d-nului Mircea B. Stănescu avocat în Arad:

„Confirmându-se faima cumcă Dnia Ta ca president al comitetului executiv ales de cătră conterința română ținută în Arad în 23 Iuliu a. e. pentru rea isurarea rezoluțiunei de pasivitate, decretată în această conferință, în contra acestei rezoluțiuni și angagiamentului de solidaritate, luate ambele chiar sub președința dniei Tale — ai primit candidatura de deputat dietal în cercul electoral de Tinea în Biharia: noi subscrisii membri ai acestui comitet adunați în ședința sa de astăzi, avēnd aceea convingere, cumcă aceasta pr cedere a DTale constituie o flagrantă infrațiune a rezoluțiunei și solidarității de pasivitate, declarăm, că nu suntem nici în stare nici dispuși de a Te urmări și de a lucra și pe mai departe împreună cu DTa pe acest teren, deci am hotărīt și Te rugăm prin urmare să binevoiesci a trimi demisionarea DTale de membru și președinte al comitetului executiv, pe care ne grăbim să și-o dăm prin această.“

Dat din ședința comitetului executiv de șapte, ținută în Arad, în 5 August 1878.

Georgiu Popa m. p., Alecsiu Popoviciu m. p., Ioan Beleşiu m. p., Iosif Popoviciu m. p., Dr. Nicolau Oncu m. p.

Tot acēl domn Oncu a publicat în zilele trecute în „Tribuna“ o declarațiune, în care dechiară că dēnsul recunoașce numai pe dl M. Stănescu de președinte al partidului național român din comitatul Aradului.

Ce titlu și numire merită un om nemulțamitoriu și statornic în convingeri și fapte ca și dl Oncu, las să judece earăși onoratul public.

Ca să nu fiu prea lung, rețacēnd ținuta celorlalți „tribuniști“, rog pe onoratul public să-și însemne bine, că oameni ca acestia voesc să ajungă pe ori și ce căi la conducerea biserice și națiunei, măcară dela ei n'a vedūt nimeni vre-o lucrare de interes — ear pentru ca onoratul public să cunoască mai bine și cărările, pe cari vor ei să ajungă la conducere, silit sum a atinge câteva momente și din ținuta lor dela adunarea generală a reuniunii femeilor române de aici.

Poate că mulți din onoratul public nu vor fi înțeles, ce poate fi cauza neînțelegerii dela reuniunea de aici? fiindcă până acuma n'a spus-o nimenea, aflū de lipsă să o spun eu.

Mērul de ceartă e scoala înființândă, carea este decretată prin statutele aprobate de înaltul ministeriu — de scoală confesională ortodocsă; Dessean și conșoiți voesc a pune și scoala și reuniunea *) sub scutul biserice, precum sunt și dorim noi să fie toate scoalele noastre; dar Oncu, Mangra și cu deosebire protopopul unit din Arad cu toți parochienii sei din Arad nu vor nici să audă de scutul biserice. Ei nu vor să devină reuniunea sub scutul biserice, dicēnd, că reuniunea nu are să stea sub biserice; ear noi dicem, că îndată ce scoala e decretată de confesională, și reuniunea trebuie să stea sub controla și scutul biserice, căci reuniunea are de scop scoala și conducerea ei, prin alegerea de profesori, și celelalte, și așa biserica nu poate permite unei reuniuni, ce nu recunoașce superioritatea biserice — dreptul de a înființa scoală confesională, căci atunci ușor s'ar putea forma și reuniuni de dame maghiare, germane, israelite și altele, cari să ne facă și susțină scoale confesionale, ceea ce însă noi ca români ortodocși nu dorim și la aceea nici nu ne vom învoi nici odată, ci totdeauna vom susținē sus și tare, că scoala confesională ort. rom. ca atare are a se conduce de autoritatea noastră bisericescă, precum se întemplă aceasta la toate confesiunile din patrie.

Și ce se pare onoratului public, de unde provine aceasta divergență? durere, că numai din nefericita desbinare confesională!

Sunt adecă și în Arad vr'o câteva dame unite la număr 2—3, în frunte cu doamna Oncu, fca lui Hodoș, odinioară referinte la consistoriul ortodocs din arhiepiscopescă noastră, cari nu voesc odată cu capu să fie scoala și reuniunea sub biserica ortodocsă, se înțelege, că motivul e, că numitele dame între astfelu de împregiurări și pot pune pofta în cui de a putea duce rolă în trebile scoalei și a reuniunei.

Spriginul cel puternic al lor, și mai vērtos al d-nei Oncu — în aceasta chestie este cuviosul călugăr și profesor Mangra, precum și cavalerul Suciū, ambii ortodocși, cel dintăiu fecior de popă ortodocs, ear al doilea fecior de notariu ortodocs, devenit pe aici la careva cinstē earăși numai după legături familiar cu popi ortodocși.

Dacă frații uniți ar voi a înființa vre-o scoală și reuniune confesională acolo unde sunt ei în majoritate, precum suntem noi ortodocșii aici 95% față de 5% ale lor, noi nu numai nu li-am sta în contră, dar încă i-am sprigină din toate puterile, căci după noi o scoală fie de ori-ce confesiune e mai bună decât una neconfesională; dar durere frații nostri uniți de aici nu au aceleași considerațiuni cătră noi.

Și noi le-am ierta și așa pretensiune nedreaptă, dacă nu ar merge prea departe, cum a mers chiar și cu trebile reuniunei și mai ales cu trebile adunării generale convocată pe 9/21 Februarin a. e., invocând ingerința potestății civile în cauza unei scoli confesionale.

Doresc să fiu înțeles și de on. public, spre care scop pe scurt voiu atinge aci două momente, pro primo, că toate câte sau scris în jurnalistică în afacerea acestei reuniuni s'au scris de oameni ortodocși, anume prin cronicariul tribuniști-

*) Cât pentru reuniune, stăm deocamdată în rezervă cu vederile noastre. Red.

lor din Arad despre carele se dice, că este plătit cu leafă anuală de „Tribuna“ și se presupune, că e acela carele poartă reverenda călugărească, și prin cavalerul Suci; pro secundo, că înainte cu 2 zile de adunarea generală a reuniunii femeilor noastre, domni Oncu și Stănescu au alergat și au petiționat la primarul orașului Arad, ear soțiile lor la înaltul ministeriu, să împedecă ingerința bisericeii, și să eschidă pe episcopul — patronul institutului recunoscut de înaltul regim — dela adunarea generală.

Dar străinii fiind cu mai multă considerațiune, nu li-a satisfăcut cererea.

Din acestea onoratul public va înțelege, că oamenii de sus au făcut ceea ce credem a fi mai făcut alți români, invocând ingerința străinilor în trebile noastre bisericesti și de cultură, și de aici onoratul public poate face concludsiune ne-re-cupată asupra conduitei acestor oameni.

Într-aceea adunarea generală se fină cu mare însuflețire pe lângă toate, că doamna Oncu cu sateliții ei adună toate damele și pe toți bărbații și preoții uniți — câți putu — din Arad și jur, măcară între doamnele adunate de dânsa erau și unele hausmaisterițe și pilărițe, ba încă și unele maghiare, ca de exemplu: Smolainé alias Smoliuskine, Dologané, Borosné etc., măcară bietul călugăr ortodocs Mangra dăduse mâna cu toți uniții se împlinescă dorința dnei Oncu; totuși rezultatul pe partea ortodocsilor fu cel mai strălucit, nu pentru majoritatea de vre-o 20—22 voturi, ci pentru că vedând damele ortodocse cu cine stau în față, vedând cu cine vrea dna Oncu să eludeze ingerința bisericeii noastre ortodocse, și cu cine umblă să facă și să conducă scoala de fete, de o parte s'au și scandalisat damele noastre, ear de altă parte s'au și însuflețit pentru cauză astfelii, încât la o a doua ocașiune nu cu decile, ci cu sutele vor participa la adunare.

Și cu toate acestea onoratul public se nu creadă că tribuniștii nostri din Arad s'au îndreptat. Nu de felii, ci încă și acum amenință cu foc și pucioasă și precum se aude, au adus cauza acum și înaintea înaltului ministeriu.

Pe noi însă fie siguri nu ne vor terorisa cu nimica, căci statutele aprobate ale reuniunii sunt cu noi, și Dumnezeu ajută totdeauna celor ce păzesc legea.

Din acestea onoratul public va înțelege că Dessean — cel atât de mult combătut de tribuniști — lucră pentru punerea scoalei și reuniunii sub biserica noastră conform statutelor și scopului, pentru care s'au înființat reuniunea, ear contrarii pentru smulgerea ei de sub biserica.

Preved, că ori-cine va ceti acestea se va indigna de ținuta oamenilor acestora cu atât mai vârtos, căci toate națiile persecutate precum suntem și noi, caută să se adune și concentreze pentru a se apăra contra dușmanilor cei amenință de o potrivă, numai tribuniștii constituindu se în clică, conduși de vanitatea lor se arată în punctul acesta inferiori chiar și animalelor, pe cari instinctul de conservare le face să se concentreze și să se apere împreună contra dușmanilor, ear încât pentru Mangra se vor întreba: de unde atâta cutezanță a unui călugăr față de biserica, care-i dă pânea de toate zilele, și față de arhierul seu?

Însă dacă onorații cetitori vor afla, că el e pretin intim al casei Oncu, dacă onoratul public își va mai aduce aminte și de aroganța lui, cu care la îndeplinirea protopopiatului Lipovei, a încercat a sparge exclusiv drept al preoților lumeni la rangul de protopop și a face ca să între și călugării; dacă onoratul public și va aminti că pe el nu l'a genat de felii amenințările partidei lui cu unire; mai încolo, dacă se va considera, că el este amic intim al tribuniștilor, și cu atât mai intim al lui Slavici, și că Slavici este tare spriginit de dl ministru al României Sturza *), și în fine, dacă se va mai considera, că Mangra este tare iubit și de dl Babeș, cu carele încă schimbă multe corespondențe, ear dl Babeș încă are mare trecere în România, atunci va înțelege on. public, că Mangra face toate acestea ca să treacă de om mare, ear dacă biserica de aici sau episcopul l'ar suspinde, să treacă de martir, și să aște loc cu atât mai bun în România, ori poate și la amicii sei uniți.

Audiți fraților din România, cu cine voesc să Ve pripocsească Slavici și consoții prin influința sa pe voi și biserica voastră!

Noi însă spunem una, și anume la adresa părintelui episcop al Aradului, că pentru cuviosul părinte călugăr Mangra încă n'a venit timpul să devină om mare, nici martir, ci a venit timpul ca să-l ridice din postul de profesor dela teologie, până când nu demoralizează și mai rău tinerimea pe deci de ani înainte, ori să-l trimită la penitență în mânăstire, ori acolo unde e locul oamenilor neastempărați, căci a fost destul până acum că s'a suferit la institutul nostru teologie în serviciu bisericesc oameni, cari n'au inimă către biserica!

Quo usque tandem abutere Mangra pacientia nostra?

Cum ne aflăm cu aceea obediență monachală față de arhieru? Noi pretindem cu urgență aplicarea canoanelor și a disciplinei bisericesti, carea de nu va urma, o vom pretinde în altă formă, căci numai putem privi cu răceală la spiritual anarhiei și nihilismului propagat de Mangra și consoții în sinul bisericeii.

Înainte de ce a-și închee, me adresez și către tribuniști ortodocsi din Arad și Sibiu arătându-le, că fac mari stricăciuni bisericeii și națiunii cu clevețirile lor; și în numele acestora i rog a se reținea de a mai lua parte în afacerile noastre bisericesti.

De asemenea rog și pe partea nesticată a clerului nostru ortodocs, că a venit timpul să ieșim din rezervele noastre, și să ne într'armăm de a scoate din biserica Domnului pe toți cei ce lucră contra ei.

Un preot ortodocs.

Geoagiu, 5 Martiu, 1888.

(Urmare.)

În cele mai multe comune sunt partide, cari lucră chiar și la alegerea de învățătorii una contra celeialalte, așa de orbesce, încât nici pe departe nu au în vedere interesele comune, și în cele mai multe casuri frecările de partidă se fac în detrimentul nevinovatului învățătorii, care, vedând dela început direcțiunea, în carea au să se desvoalte lucrurile; ba, vedând, că între astfelii de oameni nu și poate începe activitatea și realiza sublimul seu scop, plin de compătimire și indignațiune le dice: „Pentru mine nu ve sfădiți“, și astfelii dicându-le, îi lasă în numele Domnului.

Dacă totuși învățătorii și cearcă norocul, creșdend, că lucrurile au să se mai schimbe în spre mai bine, se întâlnește cu al doilea obstacol, căci este știut, că mai în toată comuna se afla câte un aspirant „învățat“, care pe lângă că scie sbiera de rost „Sânta D-deule“ în biserica, rischează și vre-o câteva parale pe spirt, cu care se poată ademeni pe beții oameni, spre a-și săpa groapă atât lor cât și următorilor lor pe banii lor proprii.

Și oare de unde provine răul și care ar fi buba?

Lucrul e ușor de esplicat. În unele comune, una sau alta dintre partidele rivale, dacă nu ambele, voesc cu ori ce preț a „ferici“ pe noul învățătorii cu o soție, care candidată de maritat de regulă, dacă nu e oarbă de vr'un ochiu ori schioapă de un picior, apoi sigur trebuie să i lipsească alte doage. Și de regulă de aci se începe nefericita stare a învățătoriiului, pentru-că necasurile sunt mari și în cele din urmă cedează forții și face și căsătoria impusă în vederea unui viitorii mai liniscit, ne reflectând la răul, ce urmează din astfelii de căsătorii.

După ce bietul învățătorii în modul acesta s'a „fericit“, în curând se vede în ce prăpastie a ajuns, nici căsătoria fericită și și iluziuni pierdute într'un viitorii mai bun.

În casuri de acestea să te uiți la îndemnul învățătoriiului și la progresul ce l face el în scoală.

Astfel încearcă învățătorii vr'un an doi, dar de cele ce-și propusese odată, când încă era pedagog, cu aspirațiuni frumoase, a uitat cu totul. Se și mai nutrească spiritul cu cetirea unor diare ori cărți pedagogice, nici pomeneală; fiind-că n'are voe, e desperat și neavând voe vai și amar de zilele lui și cu ale lui și de ale scoalei, cât timp dânsul spre nenorocirea scoalei are să figureze ca învățătorii.

Vedând el glodul sau nămolul, în care a picat și din care nu se mai poate smulge, ca să se țină și el de lume, își blastămă zilele; ba poate și pe acela, care l'a îndemnat să se dedice carierii învățătoresci.

Aproape pretutindinea se cam află și oameni cari și s'ar părea că au la inimă cauza scoalei; mai ales constrânși de impregiurări, sunt siliți să urce salariul învățătoresc, ceea ce făcând, cugetă că au făcut destul pentru scoală; ba se mai află și de acei oameni, cari la începutul anului scolastic, atâtea promisiuni mai fac învățătoriiului, încât numai a 10-a parte de s'ar duce la îndeplinire, învățătorii nu ș'ar ruga moartea, dând cu capul de atâtea necasuri. Durere însă! că promisiunile acelea sunt tot atâtea vorbe goale și mânate de vânt; căci în multe locuri veți pe bietul învățătorii trăind ca fii spartanilor, și eată pentru ce: De privești locuința învățătoriiului veți între alte multe neajunsuri, că-l sufliă vântul de toate părțile, cu alte cuvinte îl bate. Earna în casă ca cum ar fi afară sub cerul liber. Lemnele îi lipsesc ori din o pricină ori din alta; ori că acela, care e însărcinat cu aceea afacere e om comod și ne-păsătorii, ori că îi dedat a aștepta complimente și remunerațiuni pentru mica și ne însemnata binefacere, cu care datoresce scoalei.

Dacă vre-unul sau mai mulți dintre membrii comitetului parochial din ne pricepere, sau din revoiență nu ș'au făcut datorința față de scoală, nici nu-și mai arată nasul pe la scoală cu anul, ca nu cumva învățătorii, vedându-l să se tângue despre necasurile și neajunsurile din scoală.

Dacă scoala nu-i corăspundătoare: îi lipsesc re-cuisitele de învățământ; nu-i corăspundătorii localul unde se țin prelegerente; nu-i curățită sau îi lipsesc băncile, cari în prima linie sunt ne apărat de lipsă, ca să corăspundă cerințelor, e vina învățătoriiului, așa dic cei ce le ved și nu au cunoștință despre situațiunea, în care se află învățătorii, și de câte ori a rugat el pe comitetul parochial pentru a prevedea scoala cu cele de lipsă!

Ne trebuie în scoală bănci corăspundătoare, dice învățătoriiul către comitetet.

Vom face cu timpul jupâne sau dle dascăl, dic cu o gură membrii comitetului, în fața învățătoriiului; ear în absența lui se scoală câte unul mai sfatos și mai „înțelept“ de cât ceialalți și dice: De ce să ne mai facem spese cu alte bănci, pe când avem bănci destul de mari și tari, așa încât chiar și oameni mari pot șede și învăța în ele.

Sunt însă casuri, că de și dela început se învoesc cu toți să se ducă la îndeplinire vre un lucru, însă lucrurile se amână de pe o zi pe alta și astfelii afacerea rămâne neresolvată cu ani întregi, până când se și uită cu totul ceea ce s'a fost hotărât, fiind-că nu are cine să ia inițiativa.

Vedând însă învățătoriiul, că toate încercările lui de a pune scoala în ordine corăspundătoare sunt zadarice; ba poate este chiar și urgisit pentru acest zel din partea unor fruntași ai comunei, se încearcă cu tot felii de mijloace al discreditat înaintea poporului, ca astfelii se nu-i mai vină voe a să mai interesa așa de mult de cauza cea sfântă; ba vedând că chiar cei ce pricep și ved pericliul, ce amenință scoala, din neglijența lor, nu numai că nu se interesează de cauza scoalei, ci încă se încearcă a împedecă mersul lucrurilor prin tot felii de obstaculi posibili, vedându-le dic, acestea bietul învățătorii, sau părăsește comuna, sau abandonează cu totul cauza și o duce de pe o zi pe alta.

(Va urma.)

Varietăți.

* (Regele României în capitala monarhiei noastre.) Maiestatea Sa Regele României Carol, întorcându-se din călătoria sa dela Berlin, s'a oprit în Viena pentru două zile ca oaspe al Maiestății Sale împăratului nostru. La gara de nord-vest a fost primit de Maj. Sa împăratul și salutat în modul cel mai cordial. Monarhul nostru purta o singură decorațiune: crucea de aur „Steaua României“. Câtă vreme a petrecut în Viena, regelui i-s'au făcut mai multe visite din partea membrilor casei domnitoare s'au dat dinee, la cari au participat Maiestatea Sa Monarhul nostru, principele de coroană, mai mulți archiduci, prinți, mai multe căpetenii ostășesci și civile și membrii legațiunii române.

Maiestatea Sa Regina României Elisaveta, cerșetând pe mama sa, a sosit mai târziu în Viena, de unde însoțită de regele a plecat către casă.

* *Producțiunea humoristică musicală a reuniunii „Hermannstädter Männergesangverein“* a avut loc Mercuri seara în sala dela Gesellschaftshaus după programa publicată și de noi.

Asemenea producțiuni humoristice și vor fi avut și ele motivul lor, când erau timpurile mai bune, și gustul publicului în cele musicale nu a fost ajuns la gradul de desvoltare actual; astăzi însă ele și perd farmecul, și în cele mai multe casuri este păcat de timpul și osteneala pentru studierea de asemenea lucruri, cari ambele ar fi în abondanță răsplătite, când s'ar pune în serviciul unei muzici alese, de care literatura germână este atât de bogată, și pe care publicul o gustă cu deosebită plăcere, după cum numai Sibiienii sunt în stare să o facă.

Vom considera însă prestațiunile și în cazul concret, și vom accentua, că corurile au cântat bine, asemenea bine și au interpretat rolurile solistii, cea ce servește spre onoarea reuniunii și a dirigentului.

Cu deosebire frumos a cântat doamna Putkovsky, care afară de rola din operetă a mai cântat romanța vechiului castel din opera „O noapte în Granada“ de Kreutzer, care a fost primită cu aplause frenetice. Vom nota că doamna Putkovsky are o voce tare plăcută, și cântarea acestei romanțe frumoase ne-a revocat în memorie zilele frumoase de acum 2 ani, când a dat reuniunea română de cântări opera „O noapte în Granada“, care a făcut adevărată revoluțiune la publicul din Sibiu, și cu care s'a spart ghița, ca și reuniunile germane să urmeze pe calea indicată de surora lor cea mai tineră, care sub actuala conducere a dirigentului ei le face atâta onoare.

Public a fost foarte mult, încât sala cea mare era indesuită. Dispoziția era foarte bună, și nici pauzele prea lungi între piese nu au fost în stare să o stirbească.

* (Decisiune revocată). Foile din România aduc scirea, că consiliul de ministri a revocat, prin un decret ce poartă datul de 1 Martiu, decisiunea adusă pentru espulsarea din țară a urșitorilor iridendei Ciurcu și Ocășianu.

* (Regularea porții de fer). Se vorbește cu multă siguranță, că în anul acesta se va începe cu regularea Porții de fer. Bărbați competenți se ocupă de mult cu proiectul de regulare și dacă totuși lucrul a întârșiat, aceasta se atribue lipsei de bani.

* (Încă un teatru ars). Marele teatru din Oporto (Portugalia,) numit Bague, a ars cu desăvârșire. Focul s'a escat din o esplosiune de gas, întâmplată cu predarea ultimului act din o piesă teatrală portugeză. Pe lângă pagubele enorme, cauzate prin foc, la arderea acestui teatru s'a stins și viața la mai mult ca 80 persoane, dintre cari multe nenimerind prin colosalul fum ușile, muriră sărind pe fereastră în stradă. Earăși alte persoane, tură găsite în ziua următoare numai ca scrum printre ruinele teatrului ars.

Bursa de Viena și Pesta.

Din 22 Martiu n. 1888.

	Viena	B.-pesta
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Acețiuni de credit anstr.	268.10	268.10
Sorți de stat dela 1860	132.—	132.—
Serisuri fonciare ale institutului „Albina“	—	101.—
Renta de aur austriacă	109.25	109.—
Acețiuni de bancă de credit ung.	276.—	270.—
Obligațiuni urbariale croato slavonice	103.25	—
Galbin	5.99	5.96
Napoleon	10.05	10.03
100 marce nemțesi	62.40	62.35
London pe (poliță de trei luni)	126.95	126.95

Sămânță
de câmp, de flori și de legumi
din Erfurt se capătă la
Coloman Mike
în Sibiiu, Piața mare, Nr. 20.

[1802] 3-3

IOSIF GAVORA.

Pentru lucru eminent și gust bun la esposițiunea regnicolară din 1885 din Budapesta, distins cu medalia cea mare a esposițiunii.

In Budapesta, strada Váci, Nr. 17.

Recomând obiectele necesare pentru ajustarea bisericilor și capelelor cu cele ce sunt provădūt în abundanță pentru prețurile cele mai moderate, și lucrare cât se poate mai frumoasă: Anume:

Odăjdii, felon și altele, după ritul greco-oriental.

Prapori și stindarde pentru reuniuni.

Stindarde pentru pom-pieri, copii de scoală, reuniuni industriale, reuniuni de cântări și reuniuni de înmormântare.

Statue, polican-dre, potire și chipuri sfinte, sfeșnice pentru altariu și de părete, candelă. Iconostase, chipuri pentru frontariu. În-mormântarea Domnului, etc. etc.

Primesc repararea hainelor vechi precum și aurărirea și argintărirea pe lângă prețuri moderate.

Cusături cu aur, argint și mătășă și haine bisericesci, cusute cu fir de aur, argint și mătășă.

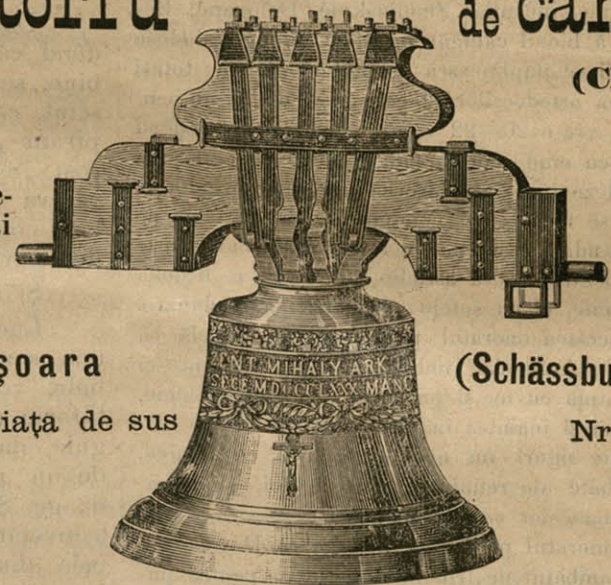
Dantele bisericesci. Învălițoare de prestol. Mărfuri bisericesci. Damaste etc.

Punctualitatea mi o pot adevări prin mai multe sute de epistole de recunoștință.

Cataloge de prețuri la dorință trimit libere de post-port. [1714] 17-30

Mihaile Manchen,
vărsătoriu de campane
(Clopote)

și de construcțiunea cea mai nouă

cusul sucitoriu

în Sighișoara

(Schässburg - Segesvár)

piața de sus

Nr. 168

o firmă, ce există dela anul 1822 și se bucură de un renume bun, se recomandă tuturor comunelor bisericesci a lifera și repara clopote de toată mărimea cu coroana de stejar ori de fer legat, face și scaune de clopote din fer bătut pentru unul sau și mai multe clopote cu prețurile cele mai convenabile. Comandele se efeptuează și în depărtare. Clopote mai mici sunt în tot timpul gata. Solvirea se va primi și în rate. [1535] 2 10

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobru 1887.

Budapesta—Predeal				Predeal—Budapesta				Budapesta—Arad—Teiuș				Teiuș—Arad—Budapesta				Copșa mică—Sibiiu					
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren micst.	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren micst.	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren micst.	Tren de persoane	Tren micst.	Tren de persoane	Tren micst.	Copșa mică	Șeica mare	Loamneș	Ocna	Sibiiu	
Viena	11.10	7.40	—	—	—	—	7.30	—	Viena	—	11.10	2.—	—	Teiuș	11.24	3.—	—	—	—	—	—
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal	—	1.14	—	Budapesta	—	8.20	9.05	—	Alba-Iulia	12.09	4.59	—	—	—	—	—
Szolnok	11.05	4.05	7.—	9.38	Timiș	—	1.45	—	Szolnok	—	11.20	12.41	—	Vințul de jos	12.30	4.22	—	—	—	—	—
P. Ladány	2.02	5.47	5.40	12.02	Brașov	—	2.32	—	—	—	4.19	5.45	—	Șibot	1.01	4.51	—	—	—	—	—
Oradea-mare	4.18	7.01	8.35	1.46	Feldioara	4.01	7.20	—	Arad	2.17	4.30	6.—	—	Orăștia	1.32	5.18	—	—	—	—	—
Vărad-Velenceze	—	7.11	9.12	2.01	Apaja	4.47	7.57	—	Glogovaț	2.37	4.43	6.13	—	Simeria (Piski)	2.32	6.15	—	—	—	—	—
Fugyi-Vásárhely	—	—	9.22	2.08	Agostonfalva	5.28	8.24	—	Gyorok	3.19	5.37	6.38	—	Deva	2.52	6.35	—	—	—	—	—
Mező-Telegd	—	7.41	10.17	2.19	Homorod	6.49	9.24	—	Pauliș	3.43	5.19	6.51	—	Branicica	3.23	7.02	—	—	—	—	—
Rév	—	8.10	11.36	3.24	Hașfalău	8.35	10.37	—	Radna-Lipova	4.05	5.41	7.10	—	Ilia	3.55	7.28	—	—	—	—	—
Bratca	—	—	12.16	3.47	Sighișoara	9.12	11.—	—	Conop	—	6.09	7.37	—	Gurasada	4.08	7.40	—	—	—	—	—
Bucia	—	—	12.54	4.07	Elisabetopole	9.56	11.34	—	Bérvava	—	6.28	7.55	—	Zam	4.44	8.11	—	—	—	—	—
Ciucia	—	9.04	1.57	4.35	Mediaș	10.37	12.03	—	Soborșin	—	7.25	8.42	—	Bérvava	5.30	8.46	—	—	—	—	—
B. Huedin	—	9.34	3.11	5.15	Copșa mică	10.59	12.18	—	Zam	—	8.01	9.12	—	Conop	6.27	9.33	—	—	—	—	—
Stana	—	—	3.40	5.37	Micăsasa	11.16	12.26	—	Gurasada	—	8.34	9.41	—	Radna-Lipova	6.47	9.53	—	—	—	—	—
Aghireș	—	—	4.15	5.53	Blaș	11.37	12.42	—	Ilia	—	8.55	9.58	—	Pauliș	7.28	10.27	5.50	—	—	—	—
Ghîrbou	—	—	4.36	6.05	Crăciunel	12.16	1.11	—	Deva	1.47	9.51	10.42	—	Gyorok	7.43	10.42	6.13	—	—	—	—
Nadișul ung.	—	10.34	4.58	6.20	Teiuș	12.33	1.23	—	Simeria (Piski)	2.08	10.35	11.07	—	Glogovaț	7.59	10.58	6.38	—	—	—	—
Cluș	11.—	—	5.26	6.38	Aiud	1.51	2.06	—	Orăștia	—	11.11	11.37	—	Arad	8.28	11.35	7.19	—	—	—	—
Apahida	11.19	—	—	7.08	Vințul de sus	2.18	2.27	—	Șibot	—	11.43	12.—	—	Szolnok	8.42	11.39	7.38	—	—	—	—
Ghîriș	12.33	—	—	7.36	Uioara	2.48	2.49	—	Vințul de jos	—	12.18	12.29	—	Budapesta	9.17	12.31	—	—	—	—	—
Cucerdea	1.11	—	—	9.16	Cucerdea	2.56	2.56	—	Alba-Iulia	8.05	12.36	12.46	—	Viena	2.32	5.12	—	—	—	—	—
Uioara	1.18	—	—	10.—	Ghîriș	3.14	3.12	—	Teiuș	8.59	1.29	1.41	—	—	6.—	8.20	—	—	—	—	—
Vințul de sus	1.25	—	—	10.09	Apahida	4.01	3.76	—	Simeria (Piski) — Petroșeni	—	—	—	—	Arad — Timișoara	—	—	—	—	—	—	—
Aiud	1.46	—	—	10.19	Cluș	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Teiuș	2.25	—	—	10.48	Nadișul ung.	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Crăciunel	2.50	—	—	11.55	Ghîrbou	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Blaș	3.03	—	—	12.24	Stana	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Micăsasa	3.35	—	—	12.52	B. Huedin	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Copșa mică	4.01	—	—	1.34	Ciucia	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Mediaș	4.20	—	—	2.19	Bucia	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Elisabetopole	4.55	—	—	2.46	Bratca	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sighișoara	5.42	—	—	3.31	Rév	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hașfalău	6.01	—	—	3.59	Mező-Telegd	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Homorod	7.27	—	—	4.32	Fugyi-Vásárhely	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Agostonfalva	8.08	—	—	6.53	Vărad-Velenceze	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Apaja	8.36	—	—	7.21	Oradea-mare	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Feldioara	9.06	—	—	8.23	P. Ladány	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brașov	9.46	—	—	9.02	Szolnok	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Timiș	1.55	—	—	9.52	Budapesta	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Predeal	2.53	—	—	—	Viena	4.01	3.76	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
București	3.28	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

Nota: Numerele cele grase inseamnă oarele de noapte.